

CRIZA ALIMENTARA SI POSIBILELE REPERCURSIUNI ASUPRA ROMANIEI

**Rabontu Cecilia Irina, Assoc. Prof.Ph.D
Niculescu George, Prof.Ph.D
Universitatea Constantin Brâncuși din Tg-Jiu**

ABSTRACT: Lucrarea de față are drept obiectiv găsirea unui răspuns corect privind criza alimentară în România, modalitățile de manifestare a acesteia precum și posibilele repercursiuni asupra populației. Un bombardament mediatic în ultima vreme reclamă iminența unei crize alimentare în condițiile creșterii fără precedent a prețurilor alimentelor. Se tot vorbește de faptul că România se întrece cu pași siguri către o criza alimentară devastatoare datorată crizei economice și vom încerca să demonstrăm acest lucru prin utilizarea unor indicatori ce pot comensura acest aspect. Ne referim aici în principal la prețurile alimentelor, indicele de creștere, puterea de cumpărare a consumatorilor români și comerțul cu produse alimentare.

Introducere

Criza este un fenomen extrem de complex alcătuit dintr-un ansamblu de anormalități acumulate intempestiv și chiar haotic, iar efectele ei sunt radicale și necruțătoare. Se discută în literatura de specialitate că există posibilitatea ca unele crize să fie revizibile previzibile aspecte care au un anumit rol dar nu rezolvă decât în foarte mică măsură problema cauzelor și, mai ales pe cea a efectelor crizelor. Date fiind aceste aspecte este foarte important ca societatea să fie pregătită pentru a face față situațiilor de crize, atât celor previzibile, cât și celor imprevizibile sau neașteptate.

Nicio societate nu poate ieși fără repercursiuni dintr-o criză, însă se poate face o diferențiere clară între urmările și efectele negative suportabile și dezastrele și distrugerile provocate din cauza vulnerabilităților existente într-o societate sau alta.

Conceptul de criză alimentară

Crizele sunt interdependente. Criza economică este legată strâns de cea financiară, de cea socială, de cea ecologică, de criza alimentară și chiar de criza politică și de cea militară. Nu poate fi analizată una fără cealaltă, întrucât efectele uneia sunt sau pot fi cauze pentru celelalte și chiar pentru propria sa evoluție. De aceea, Gilles Bonafi (2010), ca și alți autori, consideră că problema crizelor trebuie analizată, deopotrivă, global și pe niveluri, dintre care cele mai importante sunt următoarele: financiar - sistemul monetar, care are ca pilon dolarul; adaptarea sistemului economic la noile tehnologii de informații care

THE FOOD CRISIS AND THE POSSIBLE REPERCUSSIONS ON ROMANIA

**Rabontu Cecilia Irina, Assoc. Prof.Ph.D
Niculescu George, Prof.Ph.D
Universitatea Constantin Brâncuși din Tg-Jiu**

ABSTRACT: This paper aims at finding a correct answer to the food crisis in Romania, its ways of expression and possible repercussions on the population. A bombardment of media advertising in recent times hints of an imminent food crisis in conditions of unprecedented growth in food prices. Everyone speaks about the fact that Romania is headed with major steps towards a devastating food crisis due to the economic crisis and we will try to demonstrate this by using indicators that can measure this aspect. We refer here mainly to food prices, growth index, Romanian consumers' purchasing power and food trade.

Introduction

The crisis is a very complex phenomenon consisting of a series of unexpected and even chaotic acquired abnormalities, and its effects are radical and ruthless. It is discussed in the literature that crises are likely to be predictable and they present issues that have a role but do not solve the problem - only to a very small extent - the causes, and especially the effects of crises. Given these issues is very important that society be prepared to deal with crisis situations, both the predictable and the unpredictable or unexpected.

No society can exit without repercussions from the crisis, but it can be made a clear distinction between the consequences and negative effects incurred and the damages caused due to disasters and the existing vulnerabilities in a society or another.

The concept of food crisis

Crises are interdependent. The economic crisis is closely linked to the financial, the social, the environmental, the food crisis and even the political and military crisis. One without the other can not be analyzed, since the effects of one are or may be one cause for others and even for its own development. Therefore, Bonafi Gilles (2010), like other authors, believes that the issue of crisis should be analyzed, both globally and in levels, of which the most important are the following: the financial one - the monetary system, whose pillar is the dollar; the adaptation of the economic system to new information

distrug milioane de locuri de muncă; energia; pericolul care pândește democrațiile și libertatea, datorită faptului că puterea reală este deținută de o mână de oameni prin acumularea de capital. (Momcilo Luburici, 2010).

John Kenneth Galbraith sublinia în 2005, că este nevoie doar de „câțiva vânzători suficient de puternici și de convingători pentru a determina ceea ce oamenii cumpără, mănâncă și beau”; ecocidul (actul de distrugere a unui ecosistem, mai ales prin exploatarea lui excesivă) provocat de sistemul economic actual.

Realitatea arată că riscul constă și în efectele dezastruoase generate de criza alimentară degenerată din criza economică, ea însăși fiind, de fapt, un efect de efecte, adică un dezastru produs de dezastru și, la rândul lui, generator de alte dezastru.

Unul din motivele pentru care criza alimentară nu este tratată cu atenția care i se acorda altădată este că notiunea de foamete a fost redefinită. Alta dată foametea era localizată geografic, acum având în vedere globalizarea pieței cerealelor și capacitatea de a le transporta, foametea este concentrată mai puțin în anumite regiuni geografice și mai mult în anumite grupuri cu venituri scăzute. Criza alimentară transpune acum, în creșterea prețurilor la nivel mondial, creșterea care afectează populațiile cu un venit scăzut, forțându-le pe mulți să ajungă, chiar sub limita de subsistență.[4] (Lester Brown, 2005)

Lipsa acută de alimente pentru o mare parte a populației globului este cunoscută drept criză alimentară. De asemenea și imposibilitatea populației de a achiziționa din veniturile lunare necesarul de hrană se circumscrie noțiunii de criză alimentară.

Cauzele crizei alimentare mondiale

Penuria de alimente au afectat țările în curs de dezvoltare pentru multe generații, aceasta materializându-se în probleme ciclice. Dar această criză alimentară mondială este mai rapidă, urgentă și devastatoare. Din 2005, prețurile la alimente au crescut impresionant cu peste 80% din mai multe motive, cele mai semnificative fiind:

- creșterea demografică accentuată
- încălzirea globală
- creșterea costurilor cu combustibilul
- creșterea cererii de produse alimentare din țările populate ca India și China
- dezastru naturale ce se regăsesc în distrugerea recoltelor peste tot în lume
- cursa pentru biocombustibili

Creșterea prețurilor la cereale, modificările climatice și cursa pentru biocombustibili au adus criza alimentară mondială la cota de urgență. Foametea generează deja reacții violente și instabilitate în țările sărace. Creșterea demografică accentuată și vor provoca o adevărată penurie alimentară care ar putea genera războaie

technologies that destroy millions of jobs; the energy; the danger that lurks democracies and freedom, because the real power is held by a handful of people through capital accumulation. (Momcilo Luburici, 2010).

John Kenneth Galbraith pointed out in 2005 there are only required "a few strong and convincing enough sellers to determine what people buy, eat and drink; the ecocide (the act of destruction of an ecosystem, especially through excessive exploitation) caused by the current economic system.

Reality shows that the risk lies in the disastrous effects caused by the food crisis degenerated from the economic crisis, itself being actually a greenhouse effect, ie a disaster caused by disasters and, in its turn generating other disasters. One of the reasons why the food crisis is not treated with the attention that it was once given, is that the notion of famine has been redefined. Another time the famine was located geographically, now, considering the grain market globalization and the ability to transport, hunger is less concentrated in certain geographic regions and more in low-income groups. The food crisis translates now in rising prices globally, in growth that is affecting low-income populations, forcing many to end up, even below the limit of subsistence. (Lester Brown, 2005)

The acute shortage of food for a large part of the world population is known as the food crisis. Also the population's inability to purchase food from the monthly income needed circumscribes to the concept of food crisis.

The causes of the global food crisis

Food shortages have affected developing countries for many generations, this materializing into cyclical issues. But this global food crisis is more rapid, urgent and devastating. Since 2005, food prices have increased by over 80 % impressive for several reasons, the most significant being:

- increased population growth
- global warming
- increasing fuel costs
- increasing food demand from populated countries like India and China
- natural disasters that are found in the destruction of crops around the world
- race for biofuels

The increased grain prices, the climate change and biofuel race brought the world food crisis at the rate of emergency. Hunger already generates violent reactions and instability in poor countries. Population growth will cause a deep and genuine food shortage that could lead to wars and migrations. The

și migrații. Populația totală a planetei va crește, în 30 de ani, de la șase miliarde de locuitori la nouă miliarde.

Din anul 1950 și până astăzi, suprafețele arabile au crescut doar cu 10 la sută, în timp ce populația s-a dublat. Acest decalaj, precum și creșterea nivelului de trai în țări suprapopulate, cum ar fi China, vor provoca un deficit de cereale și alte alimente primare, începând chiar din următorii ani.[9]

Se apreciază că Europa, care este un mare exportator de cereale, s-a confruntat, pe de o parte, cu mari inundații, iar pe de altă parte, cu secetă extremă. Bruno Parmentier precizează că numărul mașinilor și al camioanelor va crește odată cu numărul populației, iar toate aceste vehicule vor avea nevoie de carburant. Mașinile vor fi "hrănite" cu biocombustibil, extras din cereale sau din plante care vor ocupa terenurile pe care înainte se cultivau cereale, ceea ce va produce mari deficiențe în circuitul alimentelor. (Bruno Parmentier, 2007)

După ce au fost prezentați ca o alternativă la petrol, biocarburanții pun astăzi probleme. Populațiile din țările care nu au petrol vor fi preocupate permanent să-și plătească mâncarea, iar hrana importată va fi mult mai scumpă și mulți nu și-o vor permite.

Producția de cereale pentru consumul uman este amenințată de trei factori diferiți: creșterea animalelor pentru carne, încălzirea globală și producția de biocombustibili în fața crizei acute a petrolului. Conform ONU, de peste cinci ani, oamenii consumă mai multă mâncare decât produc. Până acum, penuria alimentară a fost rezolvată prin consumarea stocurilor acumulate în anii mai prolifici, dar problema devine tot mai gravă, având în vedere faptul că din 1999, la nivel global, stocurile de cereale s-au redus la jumătate: în 1999, stocurile puteau asigura hrana pentru întreaga lume 116 zile, acum abia o mai pot face pentru 57 de zile. Aceasta perioadă este cu mult sub nivelul securității alimentare. În plus, nu există niciun semn că această tendință se va schimbe în curând, ba, dimpotrivă, realitățile se prezintă tot mai sumbre odată cu schimbările climatice care aruncă vremea la extreme.

Agricultura intensivă, folosirea îngrășămintelor chimice și a pesticidelor au permis triplarea producției de cereale între 1950 și 1990, deși suprafața arabilă nu a crescut cu mai mult de zece procente, ceea ce a permis ca populația tot mai numeroasă a planetei să se poată alimenta convenabil.

Conform statisticile Națiunilor Unite, în ultimii 20 de ani, a scăzut rata sărăciei în lume. Numărul persoanelor "foarte sărace" a trecut, între 1980-2001, de la 1,5 la 1,1 miliarde. Populația săracă a Chinei a trecut de la 60 la sută la 16 la sută în 20 de ani, cea a Asiei de Sud-Est de la 52 la sută la 31 la sută, a Americii Latine de la 12 la sută la 9 la sută.

total population of the planet will increase in 30 years, from six billion to nine billion people.

Since 1950 until today, arable land only increased by 10 percent, while population has doubled. This gap, and the increase of the standard of living in overpopulated countries such as China, will cause a shortage of food grains and other primary foods, starting in the coming years. [9]

It is estimated that Europe, which is a big exporter of grain, was confronted on the one hand, with major floods, and on the other hand, with extreme drought. Bruno Parmentier stated that the number of cars and trucks will increase with the population, and all these vehicles will require fuel. The cars will be " fed " with biofuel extracted from cereals or plants that will occupy land formerly used to grow grain, which will produce large deficiencies in the food circuit. (Bruno Parmentier, 2007)

After being presented as an alternative to oil, biofuels make trouble today. Populations of countries that do not have oil will be permanently preoccupied to pay for food and imported food will be much more expensive and many will not afford it.

Production of cereals for human consumption is threatened by three different factors: meat farming, global warming and biofuel production in this acute oil crisis. According to UN, for over five years, people have consumed more food than they produced. Until now, the shortage was solved by eating food stocks accumulated during the most prolific times, but the problem becomes more serious, given that the 1999 global cereal stocks have fallen by half: in 1999, stocks could provide food for the entire world for 116 days, but can now it hardly be enough for 57 days. This period is well below the level of food security. In addition, there is no sign that this trend will change soon, contrary, the realities tend to seem grimmer with the climate change and extreme weather throws.

Intensive agriculture, the use of chemical fertilizers and pesticides have enabled grain production to triple between 1950 and 1990, while the arable land has increased by no more than ten percent, which allowed the more numerous population of the planet to be capable of powering convenient.

According to United Nations statistics, in the last 20 years, the poverty rate in the world has decreased. The number of " very poor " people has decreased, between 1980-2001, from 1.5 to 1.1 billions. China's poor population has gone from 60 percent to 16 percent in 20 years, the South - East Asia's from 52 percent to 31 percent, the Latin America's from 12 percent to 9 percent.

If we question the data provided by FAO,

Dacă luăm în discuție datele oferite de către FAO, privind evoluția indicilor prețurilor la principalele categorii de alimente, rezultatele se preyintă ca în tabelul de mai jos regarding the price indices for the main food categories, the results are presented as in the table below

REAL FOOD PRICE INDICES

Tabel nr. 1

Date	Food Price Index	Meat Price Index	Dairy Price Index	Cereals Price Index	Oils Price Index	Sugar Price Index
2000	90	96	95	85	68	116
2001	93	96	107	86	68	123
2002	90	90	82	95	87	98
2003	98	97	95	98	101	101
2004	112	114	123	107	112	102
2005	117	120	135	103	104	140
2006	127	119	128	121	112	210
2007	159	125	212	167	169	143
2008	200	153	220	238	225	182
2009	157	133	142	174	150	257
2010	185	152	200	183	193	302
5/2010	144,8	129,6	178,7	132,5	145,5	184,3
6/2010	143,6	130,2	173,5	129,1	143,8	192,1
7/2010	147,3	129,0	169,0	139,5	149,0	211,3
8/2010	156,1	132,7	164,8	158,2	164,3	224,4
9/2010	165,7	131,1	169,4	177,9	168,8	271,7
10/2010	174,8	134,4	173,1	187,9	187,9	298,3
11/2010	181,3	136,5	177,5	190,8	207,8	318,9
12/2010	190,2	140,8	178,0	203,1	224,6	340,3
1/2011	202,9	145,7	194,6	215,4	244,3	369,6
2/2011	208,7	148,9	202,4	227,5	245,7	367,9
3/2011	203,2	151,6	206,1	221,0	228,6	327,5
4/2011	204,1	152,0	201,2	233,2	227,9	305,9

Sursa: <http://www.fao.org/worldfoodsituation/wfs-home/foodpricesindex/en/>

La nivel mondial, indicele prețurilor alimentelor calculat de către **FAO** (Food and Agriculture Organization), Agenția ONU pentru Alimentație și Agricultură, arată o creștere fără precedent a nivelului agregat al prețurilor alimentelor peste nivelul anului 2008 care, până acum, fusese cel mai ridicat. Indicele este calculat având ca bază perioada 2002-2004. Evoluția prețurilor, în ultimul an și jumătate, arată creșteri la toate grupele de produse utilizate ca bază pentru analiză – cereale, zahăr, uleiuri și semințe, carne și produse lactate. În 2010 prețurile au crescut cu 25% față de 2009, tendință menținută și în primele luni ale anului 2011.

Indicele prețurilor alimentelor are o valoare medie de 232 de puncte în aprilie 2011, practic neschimbata de la estimare revizuită în martie, însă mai mare cu 36% decât valoare din aprilie 2010, dar mai scăzută cu 2% față de februarie 2011. O creștere bruscă a prețurilor la cereale internaționale în aprilie nu a putut fi echilibrat de scăderea din domeniul lactatelor, zahărului, orezului, în timp ce

The global food price index calculated by the FAO (Food and Agriculture Organization), UN Food and Agriculture Agency, show an unprecedented increase in the aggregate level of food prices over the year 2008 which, until now, had the highest level. The index is calculated with the base period 2002-2004. Price developments in the last year and a half, shows increases in all groups of products used as a basis for analysis - cereals, sugar, oils and grains, meat and dairy products. In 2010 prices rose by 25 % compared to 2009, a trend maintained in the first months of 2011.

Food price index has averaged 232 points in April 2011, virtually unchanged from the revised estimate in March, but 36 % higher than the value in April 2010, but decreased by 2 % compared to February 2011. A sharp increase in international cereal prices in April could not be balanced by a decrease in the dairy, sugar, rice, while edible oils and

prețurile la carne uleiuri și au fost în mare parte neschimbate.

Pe ansamblu evoluția indicelui prețurilor alimentelor în perioada 1990-2011 arată astfel:

meat prices were largely unchanged.

Overall the index shows food prices in the period 1990-2011 are as follows:

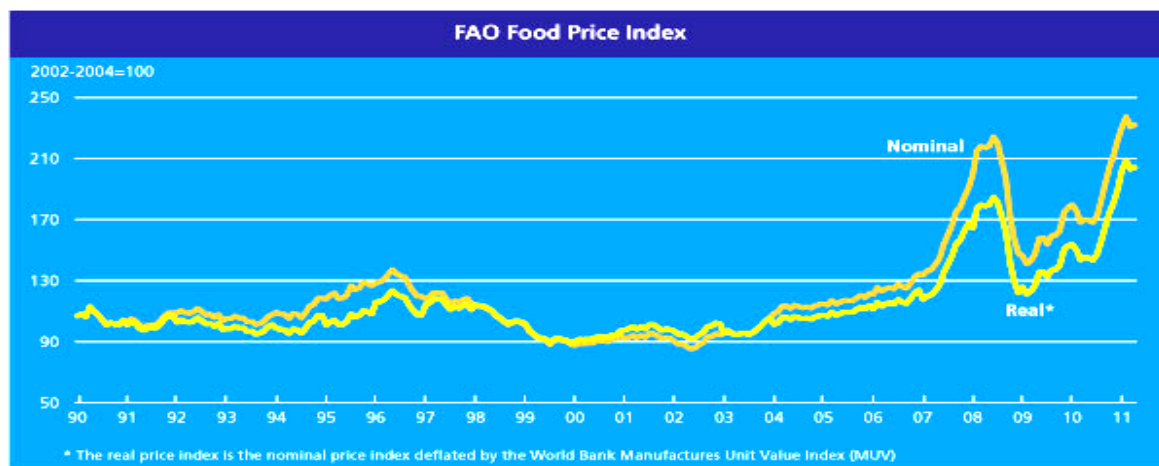

Figure no.2 Evolution of Fao Food Price Index/ Fig no.2 The Evolution of Fao Food Price Index

Sursa: <http://www.fao.org/worldfoodsituation/wfs-home/foodpricesindex/en/>

Criza alimentara si efectele sale în Romania

Date fiind aceste aspecte, se apreciază de către specialiști că după criza financiară, ar putea urma o puternică criză alimentară iar Romania este văzută printre țările vulnerabile aflându-se pe locul 12 în lume într-un top al vulnerabilității la creșterea prețului alimentelor.

În urma unor analize realizate de către specialiști în funcție de unele criterii unanim acceptate s-a concluzionat că România întrunește toate condițiile pentru a se încadra în rândul țărilor cu o securitate alimentară precară. Acest rezultat este susținut de următoarele aspecte: producții agricole scăzute, vaste suprafețe de pământ necultivate sau lucrate rudimentar, explozia prețurilor la alimente suprapusă peste o putere de cumpărare tot mai scăzută, ceea ce face ca segmente masive din populație să nu-și mai permită ca din veniturile lunare să-și asigure necesarul de hrană. Gravitatea situației constă și în aceea că o criză a hranei poate oricând deveni o succesiune de crize, dacă dezechilibrele de piață se mențin, iar competiția pentru sursele energetice va continua să afecteze producția și piața agroalimentară.

Cauzele crizei alimentare în România se pot grupa astfel:

1. aproximativ jumătate din produsele alimentare consumate în țara noastră sunt importate, ceea ce înseamnă că orice creștere de preț pe piața

Food crisis and its effects in Romania

Given these issues, it is considered by experts after the financial crisis, could follow a strong food crisis, and Romania is being seen among the vulnerable countries being ranked 12th in the world into a top of vulnerability to food price increase.

Following the analysis made by experts according to some generally accepted criteria concluded that Romania meets all the requirements to qualify among the countries with poor food security. This result is supported by the following aspects: low agricultural production, vast expanses of uncultivated land or worked rudimentary, food price explosion superimposed over a shrinking purchasing power, which makes large segments of the population to no longer allow monthly income to secure their food needs. The seriousness of the situation lies in the fact that a food crisis may become a succession of crises at any time if the market imbalances persist, and the competition for energy sources will continue to affect production on the marketplace.

The causes of the food crisis in Romania may be grouped as follows:

1. about half the food consumed in our country is imported, which means that any price rise on the international market will be felt

internatională se va resimți imediat în piața din țara noastră.

2. o bună parte din producția alimentară autohtonă este exportată, ceea ce înseamnă că nu putem avea încredere în ipoteza că producția autohtonă ne va salva de criza alimentară. Dacă prețurile cresc în toată lumea, atunci tot graul românesc va fi exportat în Europa până la ultima tonă.
3. populația României cheltuiește mai mult de 50% din venit pentru achiziția de produse alimentare, ceea ce înseamnă că limita de suportabilitate a fost deja fie atinsă, fie depășită. Cetățeanul de rând nu poate să suporte noi creșteri de preț pentru că efectiv nu are banii necesari pentru a cumpăra produse scumpe.
4. factorul speculativ referitor la lanțul de distribuție a alimentelor care este foarte lung, cu un șir interminabil de intermediari cartelizați care vor profita de ocazie pentru a obține profituri mai mari din contul consumatorilor.

Datele raportate de Institutul Național de Statistică (INS) arată că alimentele s-au scumpit în februarie 2011, față de aceeași lună din anul precedent, cu 8,83% - avans nemaîntâlnit din perioada mai-septembrie 2008. Dar, în acel an, dinamica salariilor acoperea lejer creșterea prețurilor la alimente și la celelalte produse/servicii din coșul de consum, astfel că românii nu au resimțit scumpirile ca pe o criză; Azi, prețurile cresc galopant, în timp ce salariile scad, ceea ce este cu totul altceva, dar acest lucru nu pare să deranjeze autoritățile de la București. Iată Ce scumpiri s-au operat în martie 2011 (față de februarie 2011)

Produs	Creștere %
Cartofi	6,59
Zahar	6,05
Fructe proaspete	5,26
Faina	2,29
Paine	1,13
Total mărfuri alimentare	1,17

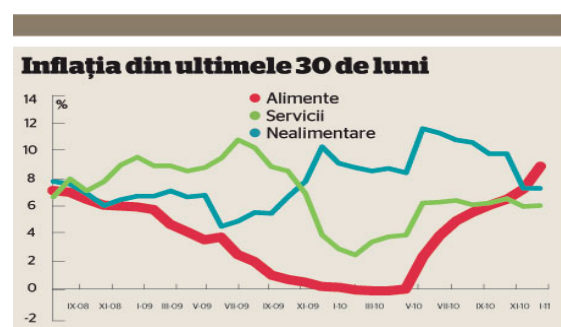
Source: National Statistics Institute www.insse.ro

Media anuală a scumpirilor a urcat de la 6,99% în ianuarie la 7,6% în februarie, după ce rata lunară s-a situat la 0,77%, ca urmare a scumpirii alimentelor.

immediat în piața din țara noastră.

2. a large part of the domestic food production is exported, which means that we can not trust the assumption that domestic production will save us from the food crisis. If prices are rising all over the world, then all Romanian wheat will be exported to Europe, until the last ton.
3. Romania's population spends more than 50% of their income for purchasing food, which means that the limit of endurance has already been achieved or exceeded. Ordinary citizen can not absorb further price increases because he actually doesn't have the money to buy expensive products.
4. speculative factor on the food supply chain is very long, with an endless string of cartel intermediaries that will take the opportunity to obtain higher profits at the expense of consumers.

Data reported by the National Statistics Institute (INS) shows that foods were more expensive in February 2011 compared to same month of the previous year, with 8.83% - advance unheard of between May and September 2008. But in that year, wage growth was easily covering the rising food prices on other products / services in the consumers basket, so that Romanians have experienced rises as a crisis; Today, galloping prices rise while wages fall, which is something else completely, but this does not seem to bother the authorities in Bucharest. Here are what increases were made in March 2011 (compared to February 2011)

The annual average rises increased from 6.99% in January to 7.6% in February after the monthly rate stood at 0.77%, due to price rises for food.

Rata anuală a inflației se află ceva mai sus decât dublul țintei de 3,6% stabilit de banca centrală pentru finele lui 2011. Față de luna anterioară, prețurile alimentelor au crescut în februarie cu 1,76%, avansul fiind susținut de scumpirea legumelor cu 8%. Prețurile mărfurilor nealimentare și serviciilor au înregistrat creșteri reduse față de luna anterioară, de 0,27%, respectiv 0,03%, în conformitate cu datele INS.

Dacă prețurile vor continua să crească se pune firesc întrebarea ce se va întâmpla iar răspunsul îl putem găsi prin analiza ponderii consumului în cheltuielile gospodăriilor, a ponderii cheltuielilor cu alimente în cheltuielile de consum și la sensibilitatea modificării cererii în funcție de preț.

Cheltuielile totale ale populației, au fost, în trimestrul IV 2010, în medie, de 2114 lei lunar pe gospodărie (730 lei pe persoană) și au reprezentat 91,6% din nivelul veniturilor totale. (INS, 2011)

Cheltuielilor efectuate de gospodării au fost repartizate în special pentru consumul de bunuri alimentare, nealimentare, servicii și transferurile către administrația publică și privată și către bugetele asigurărilor sociale, sub forma impozitelor, contribuțiilor, cotizațiilor, precum și acoperirea unor nevoi legate de producția gospodăriei. Celelalte cheltuielile dețin o pondere foarte mică în cheltuielile totale ale gospodăriilor populației.

The annual rate of inflation is somewhat higher than twice the 3.6 % target set by the central bank for the end of 2011. Compared to the previous month, food prices rose in February by 1.76 %, the advance was supported by 8% more expensive vegetables. Industrial goods prices have registered a reduced increase from the previous month by 0.27 % and 0.03 %, according to INS data.

If prices continue to rise, the question naturally arises what will happen and the answer can be found by analyzing weight consumption in the expenditure of households, the share of food expenditure in consumer spending and the sensitivity of demand to price changes.

Total household expenditures were in the fourth quarter of 2010, average monthly per household of 2114 lei (730 lei per person) and represented 91.6 % of the total income. (INS, 2011)

Spending by households were allocated specifically for consumption of food, and services and transfers to the government and private administrations, to the social security budgets in the form of taxes, contributions and coverage of the production of household related needs. Other expenses have a very small share of total household expenditure.

Structura cheltuielilor totale de consum

Tabel nr. 3 - %

Structura cheltuielilor totale de consum	Cheltuieli de consum	Cheltuieli pentru producție	Impozite, contribuții, cotizații, taxe	Cheltuieli pentru investiții	Alte cheltuieli
Trimestru IV 2010	72,7	7,5	15,0	0,8	4,0

Sursa: INS-Comunicat de presă nr. 69 din 5 aprilie 2011 Veniturile și cheltuielile gospodăriilor populației, în trimestrul IV 2010

The Structure of total consumption expenditure

Table no. 3 - %

Structure of total consumption expenditure	Consumer Expenditure	Production Costs	Taxes, contributions, fees, charges	Investment expenditure	Other expenses
Quarter IV 2010	72,7	7,5	15,0	0,8	4,0

Source: Press Release No. INS. 69 of 5 April 2011, Household income and expenditure, in the fourth quarter 2010

Unele particularități în ceea ce privește mărimea și structura cheltuielilor totale de consum sunt determinate de **mediul de rezidență**. Astfel, în timp ce nivelul cheltuielilor totale de consum, medii lunare pe o gospodărie, este mai mare în urban față de rural cu 405 lei, cel pentru consumul alimentar este mai mare cu

Some characteristics in terms of size and structure of total consumption expenditure are determined by the residence environment. Thus, while the total consumption expenditure, average monthly per household is higher in urban areas with 405 lei, the food consumption is higher by only 34 lei.

numai 34 lei. Aceasta derivă din faptul că, în rural, 47,6% din cheltuielile pentru consumul alimentar reprezintă contravaloarea consumului din resurse proprii.

Se poate ușor observa o pondere ridicată a cheltuielilor de consum în totalul cheltuielilor unei gospodării (72,7%), cea mai mare parte a cheltuielilor de consum fiind dedicate cheltuielilor pentru produse alimentare (40,8%). O mențiune importantă trebuie făcută aici – cheltuielile totale ale gospodăriilor cuprind și contravaloarea consumului de produse agricole din resurse proprii. Comparativ, germanii alocă cheltuielilor cu alimente 13% din totalul cheltuielilor, englezii 16%, iar americanii mai puțin de 10%.

Conform clasificării standard pe destinații a cheltuielilor de consum, produsele alimentare și băuturile nealcoolice au deținut, în trimestrul IV 2010, în medie, 40,8% din consumul gospodăriilor (40,7% în trimestrul I, 41,4% în trimestrul II, respectiv 41,0% în trimestrul III 2010). La polul opus s-au situat cheltuielile efectuate de gospodării pentru hoteluri, cafenele și restaurante (1,3%) și cele pentru educație (0,7%).

Concluzii

Este clar, privind datele de mai sus, că o creștere importantă de prețuri va afecta serios bugetele gospodăriilor și implicit consumul de alimente. Lipsa de alimente de pe piață ar putea fi suplinită prin motivarea producătorilor interni, prin orientarea către piața autohtonă. Atenție însă, consumul de produse din resurse proprii – realizat în modul actual, cu produse aduse de la bunici, matusi sau alte rude – este o amăgitoare soluție la nivel microeconomic și pe termen foarte scurt. O altă soluție controversată ar fi o producție mare de alimente modificate genetic care au efecte nedorite asupra sănătății umane dar care ar putea rezolva problema penuriei de alimente. Se impun în acest sens ca politicile publice să aibă în vedere încurajarea producției interne, creșterea investițiilor străine în agricultură, creșterea nivelului de arendare și instruire a terenurilor, creșterea nivelului de tehnologizare și invariabil reducerea prețurilor.

Bibliografie

1. Bruno Parmentier *Ourrir L'humanité- Les grands problèmes de l'agriculture mondiale au XXIe siècle*- De, préface d'Edgard Pisani Éd. La Découverte (01/2007) <http://www.arte.tv/fr/Comprendre-le-monde/Crash-alimentaire/2315586.CmC=2317896.html>
2. Gavrilesco, D., Giurcă, D.,- *Economia agroalimentară, Editura Expert, București, 2000*
3. Kotler, Ph., *Principiile marketingului, Editura*

This derives from the fact that in rural areas, 47.6% of spending represents the equivalent consumption of food consumption from own resources.

One can easily notice a high percentage of consumer expenditure in total expenditure of households (72.7%), most of the consumer spending is devoted to food expenditures (40.8%). An important note should be made here - the total household expenditure also includes the value of agricultural products from own resources. In comparison, German food expenditure allocated is 13% of the total, 16% for the British and for the Americans less than 10%.

According to the standard classification of destinations in consumer spending, food and soft drinks have held in the fourth quarter of 2010, on average, 40.8% of household consumption (40.7% in the first quarter, 41.4% in the second quarter, 41.0% respectively in the third quarter 2010). At the opposite end stood the expenditure incurred by households for hotels, cafes and restaurants (1.3%) and education (0.7%).

Conclusions

Clearly, considering the above data, a significant increase in prices will affect household budgets and hence the consumption of food. The lack of food on the market could be supplied by motivating domestic producers, and by targeting the domestic market. Beware, however, the consumption of food from own resources - made in the current mode, with products brought from the grandparents, aunts or other relatives - is a deceptive solution at the micro-level and short term. Another controversial solution would be the production of genetically modified food that have undesirable effects on human health but might solve the problem of food scarcity. In this sense public policies must consider to encourage domestic production, to increase foreign investment in agriculture, to increase leasing and land alienation, and invariably to increase the level of technology cost reductions.

Bibliography

1. Bruno Parmentier *Ourrir L'humanité- Les grands problèmes de l'agriculture mondiale au XXIe siècle*- De, préface d'Edgard Pisani Éd. La Découverte (01/2007) <http://www.arte.tv/fr/Comprendre-le-monde/Crash-alimentaire/2315586.CmC=2317896.html>
2. Gavrilesco, D., Giurcă, D.,- *Agro-economy, Editura Expert, București, 2000*
3. Kotler, Ph., *The Principles of Marketing,*

- Teora, 1999
4. Lester R. Brown, Depășind resursele planetei, redefinind securitatea, Ed. Tehnica, București, 2005, pag 139
 5. Momcilo Luburici, Doctrină, strategii și politici de securitate *Univers strategic - revistă Universitară Română de Studii de Securitate* Nr. 2/2010 , <http://iss.ucdc.ro/revista-pdf/us2.pdf#page=11>
 6. Zahiu, L., Danchin, A. - Politici agroalimentare comparate – Ed. Economică, 2001
 7. <http://www.cogitus.ro/wp-content/uploads/2011/02/cheltuielitolaleconsum.png>
 8. <http://www.dailybusiness.ro/stiri-companii/2011-anul-crizei-alimentare-romania-in-topul-tarilor-cele-mai-expuse-la-foamete-55402>
 9. <http://www.ifightpoverty.eu/ro/think/goal-1>
 10. <http://www.mondialisation.ca/index.php?context=va&aid=22286>
 11. INS-Comunicat de presă nr. 69 din 5 aprilie 2011 Veniturile și cheltuielile gospodăriilor populației, în trimestrul IV 2010
 12. www.insse.ro
- Editura Teora, 1999
4. Lester R. Brown, Exceeding the planet's resources, redefining security, Ed. Tehnica, București, 2005, pag 139()
 5. Momcilo Luburici, Doctrină, strategii și politici de securitate *Univers strategic - revistă Universitară Română de Studii de Securitate* No. 2/2010 , <http://iss.ucdc.ro/revista-pdf/us2.pdf#page=11>
 6. Zahiu, L., Danchin, A. - Food policies compared – Ed. Economică, 2001
 7. <http://www.cogitus.ro/wp-content/uploads/2011/02/cheltuielitolaleconsum.png>
 8. <http://www.dailybusiness.ro/stiri-companii/2011-anul-crizei-alimentare-romania-in-topul-tarilor-cele-mai-expuse-la-foamete-55402>
 9. <http://www.ifightpoverty.eu/ro/goal-1>
 10. <http://www.mondialisation.ca/index.php?context=va&aid=22286>
 11. INS- Press Releases no. 69 of 5th april 2011 Household income and expenditure, in the fourth quarter 2010
 12. www.insse.ro